

z wnioskiem o przeprowadzenie ekspertyzy i wydanie orzeczenia do właściwego rzeczoznawcy do spraw jakości towarów, wybranego z listy rzeczoznawców prowadzonej przez okręgowe komisje arbitrażowe.

2. Strona, która nie godzi się z orzeczeniem rzeczoznawcy, może wystąpić w ciągu 14 dni od daty wydania orzeczenia do branżowej komisji rzeczoznawców do spraw jakości towarów o uchylenie lub zmianę w trybie nadzoru orzeczenia o jakości towarów wydanego przez rzeczoznawcę, jeżeli:

- 1) próba towaru została pobrana niezgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami,
- 2) orzeczenie zostało wydane z naruszeniem przepisów dotyczących określenia jakości towaru lub zasad sztuki i wiedzy technicznej, jeżeli naruszenie to miało istotny wpływ na wydane orzeczenie.

3. Od orzeczenia branżowej komisji rzeczoznawców nie służy odwołanie.

4. Niezłożenie przez dostawcę w terminie 14 dni od otrzymania zawiadomienia o wadach żadnego oświadczenia oznacza uznanie reklamacji.

5. W razie uznania reklamacji przez dostawcę albo uzyskania pozytywnego dla odbiorcy orzeczenia rzeczoznawców lub branżowej komisji rzeczoznawców, termin do zaspokojenia przez dostawcę roszczeń z tytułu reklamacji jakościowej nie może być dłuższy niż 14 dni od daty uznania reklamacji lub wydania orzeczenia. Termin ten nie dotyczy roszczeń pieniężnych, które powinny być uregulowane niezwłocznie.

6. Jeżeli zarzuty odbiorcy okażą się uzasadnione, koszty związane z ekspertyzą ponosi dostawca.

§ 20. 1. Ceny liczone są w wysokości obowiązującej w dniu dostawy.

2. Strony nie mogą ustalać cen w drodze umownej, z wyjątkiem przypadków, gdy w przepisach o cenach zostały do tego upoważnione.

3. W razie wysłania przez dostawcę artykułów, na które nie zostały zatwierdzone ceny detaliczne, odbiorca ma prawo całą partię takich artykułów postawić do dyspozycji dostawcy do czasu podania do wiadomości zainteresowanych cen detalicznych, zatwierdzonych przez Państwową Komisję Cen lub jednostkę upoważnioną do tego przez Państwową Komisję Cen.

§ 21. 1. Jeżeli odbiór jakościowy zostaje dokonany przez przedstawiciela odbiorcy u dostawcy, a dostawa nastąpi w drodze wysyłki przez dostawcę, termin zapłaty upływa w 5 dniu roboczym od daty otrzymania towaru przez odbiorcę, nie wcześniej jednak niż w 5 dniu roboczym od otrzymania faktury.

2. Jeżeli odbiór jakościowy towaru zostaje dokonany przez przedstawiciela odbiorcy u dostawcy i odbiorca odbiera go własnym środkiem transportowym, termin zapłaty upływa w 5 dniu roboczym od daty załadunku towaru na środek transportowy, nie wcześniej jednak niż w 5 dniu roboczym od otrzymania faktury.

§ 22. W przypadkach określonych w § 5 ust. 2 i § 6 ust. 2 odszkodowanie umowne wynosi 50 zł za każdy dzień opóźnienia, jeżeli zwłoka nie przekracza 4 dni, a 100 zł za każdy następny dzień opóźnienia.

§ 23. Niezależnie od innych odszkodowań umownych, przewidzianych w ogólnych warunkach dostaw, odbiorca zapłaci dostawcy odszkodowanie w wysokości 3% wartości przedmiotu dostawy wprowadzonego do obrotu przez odbiorcę — pomimo odmowy zapłaty.

§ 24. 1. Zjednoczenie Przemysłu Odzieżowego i Zjednoczenie Przemysłu Dzwierskiego i Pończoszniczego obowiązane są do przekazania właściwym branżowym centralom handlu hurtowego:

- 1) wstępnego projektu planu dostaw w terminie 25—30 dni przed okresowym spotkaniem przedstawicieli przemysłu i handlu, tzw. „giełdą” towarową,
- 2) kwartalnych (półrocznych) planów dostaw, opartych na ustaleniach dokonanych na „giełdzie” towarowej, w terminie 45 dni przed początkiem kwartału (półroczna), którego dostawa dotyczy.

2. Właściwa branżowa centrala handlu hurtowego obowiązana jest zająć stanowisko wobec otrzymanego projektu planu dostaw w terminie 10 dni przed „giełdą” towarową.

§ 25. 1. W razie nadesłania projektu planu dostaw po terminie określonym w § 24 ust. 1 pkt 1 Zjednoczenie Przemysłu Odzieżowego oraz Zjednoczenie Przemysłu Dzwierskiego i Pończoszniczego zapłaci właściwej branżowej centrali handlu hurtowego odszkodowanie w wysokości 1.000 zł za każdy dzień zwłoki.

2. W razie opóźnienia w zajęciu stanowiska w sprawie określonej w § 24 ust. 2 właściwa branżowa centrala handlu hurtowego zapłaci odpowiednio Zjednoczeniu Przemysłu Odzieżowego lub Zjednoczeniu Przemysłu Dzwierskiego i Pończoszniczego odszkodowanie w wysokości 1.000 zł za każdy dzień zwłoki.

§ 26. W razie odmowy zawarcia przez dostawcę umowy dostawy towarów według wzorów prezentowanych na „giełdzie” towarowej dostawca zapłaci odbiorcy odszkodowanie w wysokości 1.000 zł za każdy wzór. Obowiązek zapłaty odszkodowania dotyczy przypadków, gdy zamówione przez wszystkich odbiorców ilości towaru w danym wzorze umożliwiają uruchomienie produkcji w rozmiarze stanowiącym minimalną, ekonomicznie uzasadnioną serię produkcyjną.

§ 27. Dostawca zapłaci odbiorcy odszkodowanie w wysokości 0,1% wartości przedmiotu dostawy, na którą dostawca dokonał w czasie trwania giełdy towarowej zmian projektów planów dostaw w części uzgodnionej uprzednio z odbiorcą.

§ 28. W sprawach nie uregulowanych w niniejszych branżowych warunkach dostaw stosuje się ogólne warunki dostaw w obrocie krajowym.

276

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU BUDOWNICTWA, URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 29 czerwca 1962 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 31 maja 1961 r. w sprawie wytycznych dotyczących wyrażenia zgody na realizację budownictwa gospodarczego i mieszkaniowego oraz usługowego na obszarach wsi poza terenami wyznaczonymi na ten cel.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o terenach budowlanych na obszarach wsi (Dz. U. Nr 5, poz. 30) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 31 maja 1961 r. w sprawie wytycznych dotyczących wyrażania zgody na rea-

lizację budownictwa gospodarczego i mieszkaniowego oraz usługowego na obszarach wsi poza terenami wyznaczonymi na ten cel (Monitor Polski Nr 51, poz. 225) wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) budownictwo mieszkaniowe i budownictwo gospodarcze jest uzupełnieniem zabudowy w istniejących już zagrodach wiejskich”;

2) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgody, o której mowa w ust. 1, można odmówić, jeżeli realizacja budownictwa sprzeciwiałaby się przepisom szczególnym lub byłaby sprzeczna z interesem publicznym. Zgody na budownictwo uzupełniające, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, można ponadto odmówić w przypadku, gdy:

- 1) istniejąca zabudowa zagrody wiejskiej ogranicza się jedynie do stodoły bądź innych budynków o charakterze prowizorycznym;
- 2) stan techniczny budynków istniejących nie gwarantuje możliwości ich użytkowania w ciągu co najmniej lat 15;
- 3) zamierzona realizacja uzupełniającego budynku mieszkalnego nie jest związana z prowadzeniem gospodarstwa rolnego.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury: *S. Pietrusiewicz*

277

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU BUDOWNICTWA, URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 9 lipca 1962 r.

w sprawie ustalenia kosztów zestawu materiałów budowlanych potrzebnych na wybudowanie 4-izbowego domu mieszkalnego o standardowym wyposażeniu za rok 1961.

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 412 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1960 r. w sprawie ustalania kosztów zestawu materiałów budowlanych potrzebnych na wybudowanie 4-izbowego domu mieszkalnego o standardowym wyposażeniu (Monitor Polski z 1961 r. Nr 1, poz. 5) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dla celów obliczenia premii dla posiadaczy skarbowych bonów inwestycyjnych ustala się koszt zestawu materiałów budowlanych potrzebnych na wybudowanie 4-izbowego domu mieszkalnego o standardowym wyposażeniu w cenach detalicznych z dnia 1 grudnia 1961 r. w wysokości 141.732 zł.

2. Koszt zestawu materiałów ustalony na podstawie załącznika kalkulacji zawartych w załączniku do uchwały nr 412 Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1960 r. w sprawie ustalania

kosztów zestawu materiałów budowlanych potrzebnych na wybudowanie 4-izbowego domu mieszkalnego o standardowym wyposażeniu (Monitor Polski z 1961 r. Nr 1, poz. 5) z uwzględnieniem cen z dnia 1 grudnia 1961 r. wynosi dla materiałów:

budowlanych	124 473 zł,
wodociągowo-kanalizacyjnych	14 211 zł,
elektrycznych	3 048 zł
	<hr/>
	Razem: 141.732 zł.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury: *S. Pietrusiewicz*

278

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 30 czerwca 1962 r.

w sprawie recepcji cudzoziemców w hotelach.

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie normuje zasady recepcji cudzoziemców w hotelach i pensjonatach „Orbis”, hotelach komunalnych, domach turysty, domach wycieczkowych, schroniskach turystycznych, ośrodkach campingowych oraz innych zakładach wynajmujących dziennie lokale — zwanych dalej „hotelami”.

§ 2. 1. W celu usprawnienia usług hotelowych świadczonych cudzoziemcom tworzy się centralne recepcje hotelowe, zwane dalej „centralnymi recepcjami”:

- 1) we wszystkich miastach wojewódzkich, zwanych dalej „miastami”,
 - 2) w niektórych miejscowościach uzdrowiskowych i turystyczno-wypoczynkowych, zwanych dalej „miejscowościami”.
2. Zadania centralnych recepcji określa instrukcja stanowiąca załącznik do zarządzenia.

§ 3. Zadania centralnych recepcji powierza się:

- 1) w miastach i miejscowościach, w których znajdują się hotele „Orbis” — tym hotelom,
- 2) w miastach i miejscowościach, w których nie ma hoteli „Orbis” — hotelom wyznaczonym przez prezydium właściwych rad narodowych,
- 3) w m. st. Warszawie — hotelowi „Orbis” — „Grand”.